

Prima instanță: Judecătoria Taraclia (jud. S.Uzun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud.I. Dănăilă, N. Veleva, E. Dvurecenschii)

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului

Judecători:

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi

Oleg Sternioală

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maia Braga împotriva deciziei din 19 mai 2016 a Curții de Apel Cahul,

adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Musina împotriva secretarului Consiliului comunei Albota de Jos, rî Taraclia – Maia Braga, intervenienți accesorii Cooperativa Agricolă de Producție ”1 Mai”, Societatea cu Răspundere Limitată „Cetatea Nouă” cu privire la anularea și eliberarea certificatelor cu drept de proprietate privată asupra cotelor - părți valorice, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 24 noiembrie 2014, Maria Musina a depus cerere de chemare în judecată împotriva secretarului Consiliului comunei Albota de Jos, rî Taraclia – Maia Braga solicitînd obligarea eliberării certificatelor de proprietate privată a lui Timofei Iacobciac asupra cotelor - părți valorice în CAP „1 Mai”, în mărime de 77702 lei și a Domnică Iacobciac, în mărime de 14297 lei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că este moștenitorul părinților Timofei Iacobciac și Domnica Iacobciac, decedați la data de 09 septembrie 2000 și respectiv la data de 27 martie 2002.

Menționează că, părinții săi dețineau cote – părți valorice în CAP „1 Mai”. Conform datelor Serviciului Arhivă, tatăl său Timofei Iacobciac deținea cotă valorică în sumă de 77702 lei, iar mama sa Domnica Iacobciac – în sumă de 14297 lei.

Sușține că, s-a adresat notarului Natalia Cîvîrjic pentru a-i explica drepturile sale, care a întocmit o cerere pe numele secretarului Primăriei comunei Albota de Jos cu privire la eliberarea certificatului privind dreptul de proprietate asupra cotelor-părți valorice deținute de părinții săi. Adresarea notarului a fost recepționată la data de 26 septembrie 2014, însă, răspuns nu a primit.

La data de 27 octombrie 2014 s-a adresat cu cerere prealabilă pîrîtului.

La data de 28 ianuarie 2015, în cadrul ședinței de judecată, Maria Musina a depus cerere de completare a pretențiilor din cererea de chemare în judecată, solicitînd repunerea în termen, anularea certificatului nr. 2 din 12 noiembrie 2014

privind dreptul de proprietate asupra cotelor - părți valorice a lui Timofei Iacobciac în SRL „Cetatea Nouă”, în mărime de 29230 lei, ca fiind ilegal, anularea certificatului nr. 3 din 12 noiembrie 2014 privind dreptul de proprietate asupra cotelor - părți valorice a Domnicăi Iacobciac în SRL „Cetatea Nouă”, în mărime de 3879 lei, ca fiind ilegal, obligarea secretarului comunei Albota de Jos, r. Taraclia – Maia Braga să elibereze certificat privind dreptul de proprietate privată a lui Timofei Iacobciac asupra cotelor - părți valorice în CAP ”1 Mai”, în mărime de 77702 lei și certificat privind dreptul de proprietate privată a Domnicăi Iacobciac asupra cotelor - părți valorice în CAP ”1 Mai”, în mărime de 14297 lei.

Prin încheierea din 13 iulie 2015 a Judecătoriei Taraclia au fost atrași în calitate de intervenienți accesorii CAP „1 Mai” și SRL „Cetatea Nouă”.

La data de 21 septembrie 2015, Maria Musina a depus cerere de completare a cerințelor, solicitând încasarea din contul pârîtului a recompensei pentru prejudiciul moral cauzat în mărime de 10000 lei și cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea din 16 noiembrie 2015 a Judecătoriei Taraclia s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Maria Musina și s-a anulat certificatul nr. 2 din 12 noiembrie 2014 privind dreptul de proprietate asupra cotelor - părți valorice a lui Timofei Iacobciac în SRL „Cetatea Nouă” în mărime de 29230 lei, s-a anulat certificatul nr. 3 din 12 noiembrie 2014 privind dreptul de proprietate asupra cotelor - părți valorice a Domnicăi Iacobciac în SRL „Cetatea Nouă”, în mărime de 3879 lei, a fost obligat secretarul comunei Albota de Jos, r. Taraclia să elibereze Mariei Musina certificat privind dreptul de proprietate privată a lui Timofei Iacobciac asupra cotelor - părți valorice în CAP ”1 Mai”, în mărime de 77702 lei și certificat privind dreptul de proprietate privată a Domnicăi Iacobciac asupra cotelor - părți valorice în CAP ”1 Mai”, în mărime de 14297 lei, s-a încasat din contul Maiei Braga în beneficiul Mariei Musina prejudiciul moral în mărime de 1500 lei, în rest cerința privind încasarea recompensei pentru prejudiciul moral cauzat s-a respins, s-a încasat din contul Maiei Braga în beneficiul Mariei Musina cheltuielile pentru asistență juridică în mărime de 1500 lei, cheltuielile pentru transport în mărime de 1000 lei.

Concomitent, s-a încasat din contul Maiei Braga taxa de stat în mărime de 150 lei în beneficiul statului.

Prin încheierea din 03 decembrie 2015 a Judecătoriei Taraclia s-a corectat eroarea comisă în dispozitivul hotărîrii din 16 noiembrie 2015 a Judecătoriei Taraclia referitor la data adoptării, fiind inițial indicată data de 28 ianuarie 2015.

Prin decizia din 19 mai 2016 a Curții de Apel Cahul s-a respins cererea de apel depusă de Maia Braga și avocatul său Alexandru Arnaut, reprezentantul CAP “1 Mai”-Ivan Ruicev, reprezentantul SRL “Cetatea Albă” și s-a menținut hotărîrea din 16 noiembrie 2015 a Judecătoriei Taraclia.

La data de 02 august 2016, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.II, f.d.79), Maia Braga a declarat recurs împotriva deciziei din 19 mai 2016 a Curții de Apel Cahul, solicitînd casarea hotărîrii instanței de fond și decizia instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii depuse de Maria Musina.

În susținerea recursului s-a invocat că nu au fost confirmate circumstanțele recunoscute ca fiind stabilite în hotărîre judecătorească. Concluziile primei instanțe contravin circumstanțelor pricinii.

Sușține că, normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat de instanțele de judecată.

Consideră că, nu era în drept să elibereze certificat privind dreptul de proprietate conform informației Serviciului de Arhivă al rî Cahul, cum indică instanța de fond în hotărîrea din 16 noiembrie 2015, deoarece conform art. 39 lit.p) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, secretarul, sub autoritatea primarului, eliberează certificate de proprietate privată ce confirmă dreptul de proprietate asupra cotelor-părți valorice din patrimoniul fostelor întreprinderi agricole, în baza anexelor la procesul-verbal al comisiei de privatizare a bunurilor întreprinderilor agricole, conform modelului aprobat de Ministerul Economiei și Comerțului.

Menționează că, secretarul Primăriei nu este competent să elibereze certificat privind dreptul de proprietate, deoarece în perioada de privatizare, la finisarea procedurii de determinare a cotelor părți și nepartajarea acestora, nu li s-a eliberat în acte confirmative privind dreptul de proprietate celor care aveau acest drept. Nu s-au eliberat acte nici pînă la intrarea în vigoare a Hotărîrii Guvernului Republicii Moldova nr. 93 din 05 februarie 2009 pentru aprobarea Regulamentului cu privire la transformarea cotelor-părți valorice din proprietate comună în fracție sau procente.

Declară că, certificatele nr. 2 din 12 noiembrie 2014 privind dreptul de proprietate asupra cotelor - părți valorice și nr. 3 din 12 noiembrie 2014 privind dreptul de proprietate sunt legale, deoarece au fost eliberate în baza extrasului din Procesul verbal nr.1 sin 10 decembrie 2010 a hotărîrii consiliului a CAP "1 Mai" și Registrul membrilor CAP "1 Mai", conform art. 39 alin.(10) al Legii privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Cahul a fost adoptată la 19 mai 2016, iar Maia Braga a declarat recurs la data de 02 august 2016, conform sigiliului oficiului poștal (Vol.II, f.d.79).

Materiale pricinii atestă că decizia contestată a fost expediată părților la data de 02 iunie 2016 (Vol.II, f.d.65), iar Maia Braga a recepționat-o la data de 09 iunie 2016, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.69).

Astfel, instanța de recurs consideră că recursul declarat de Maia Braga la data de 02 august 2016 împotriva deciziei din 19 mai 2016 a Curții de Apel Cahul, este în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Maia Braga, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate

la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maia Braga, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Re bait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Maia Braga.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maia Braga împotriva deciziei din 19 mai 2016 a Curții de Apel Cahul.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Tatiana Vieru

Judecători:

Valentina Clevadî

Oleg Sternioală